

İbrahim SEDİYANİ - sediyani@googlemail.com

Beni tanıdınız mı? Aşağıdaki fotoğrafa iyi bakın; tanıdınız mı beni?

Meke Gölü'ydüm ben; bu ülkenin en güzel gölüydüm. Ülkemin “nazar boncuğu”ydum.

“Gölüyüm” demiyorum, “gölüydüm”. Çünkü ben artık yokum.

20 Eylül 2010 tarihi itibariyle tamamen kurudum. Pazartesi günü öldüm. 20 Eylül Pazartesi günü son sularım da kurudu ve ben tamamen öldüm.

Konya'nın Karapınar ilçesinde yaşıyordum. İsmimi sularımın üzerinde hiç eksik olmayan, üstümde tatlı tatlı kanat çırpın meke kuşlarından almıştım.

16 bin hektara yayılmış bir göldüm ben. 12 metreydi derinliğim.

Artık bir damla bile suyum yok benim. Pazartesi günü tamamen kurudum. Ülkenin en güzel gölü artık yok.

Göz göre göre öldüm ben, gözünüzün önünde öldüm. Yıllardır hasta yatağında “Ölüyorum, ölüyorum” diye feryad ediyordum ama siz kılınızı bile kıpırdatmadınız. Beni kurtarmak için hiçbir şey yapmadınız.

Öldüğümde n bile haberiniz olmadı be, siz nasıl insanlarsınız?

Kaç yaşındaydım ben, biliyor musunuz? Tam 400 milyon yaşındaydım be vefâsız insanoğlu, 400 milyon yaşında.

Anadolu dediğiniz ne ki, torunum yaşında sayılır.

Kimleri kimleri gördüm ben, biliyor musunuz? Kimleri kucağında besledim, büyütüp adam ettim? Hurriler, Mitanniler, Urartular, Sümerler, Asurlular, Hititler, Kassitler, Frigler, Karyalılar, Lidyalılar, Likyalılar, İyonlar, Kimmerler, Keltler, Persler, Romalılar, Selçuklular, Osmanlılar, hepsi benim elimin altında büyüdüler.

Makedonya Kralı Büyük İskender'e seferinde ben yol gösterdim. Selçuklu Sultanı Alaaddin Keykubat'a ata binmeyi ben öğrettim. Mevlânâ'ya, Yunus Emre'ye o şiirleri ben yazdırdım. Benim suyumdan içmeseydi hiç o kadar güzel olur muydu tanımadığı bir kralla zorla evlendirildiği için prenses olarak doğduğuna lâ'net eden güzeller güzeli ama mutsuz Hitit Prensesi Matanazi?

Siz ey şimdiki vefâsızlar, ben göz göre göre ölürken kılını kıpırdatmayıp birbirlerinin boğazını sıkın Türkler, Kürtler, Lazlar, Çerkezler, Ermeniler, Araplar, Alevîler, Sünnîler, sağcılar, solcular, İslamcılar, kapitalistler, sosyalistler, milliyetçiler, muhafazakârlar, şucular bucular, siz daha ananızın karnından doğmamıştınız be!

Göz göre göre öldüm ben, gözünüzün önünde öldüm. Yıllardır hasta yatağında “Ölüyorum, ölüyorum” diye feryad ediyordum ama siz kılınızı bile kıpırdatmadınız. Beni kurtarmak için hiçbir şey yapmadınız.

Bir oy sandığı kadar değerim yok muydu benim?

Bir futbolcunun hangi takıma transfer olduğu, bir sanatçının ne tür kıyafetler giydiği, benim tamamen kuruyup yok olmamdan daha mı önemliydi?

Hayat tarzınıza yönelik endişeleriniz, korkularınız, benim korku ve endişelerimden daha mı büyüktü?

Geçim sıkıntınız, pahalılaşılan hayat şartları, benim yaşamımdan çok mu daha sancılıydı?

Meke Gölü'ydüm ben; bu ülkenin en güzel gölüydüm. Ülkemin "nazar boncuğu"ydum.

Kaç yaşındaydım ben, biliyor musunuz? Tam 400 milyon yaşındaydım be vefâsız insanoğlu, 400 milyon yaşında.

400 milyon yıllık hayatım sizin umursamazlığınız yüzünden sona erdi. Sizin en güzel gölünüz tamamen kurudu; siz ise hiçbir şey olmamış gibi davranıyorsunuz. Benim ölümüm gündeminizde bile yok sizin.

Öldüğümde n bile haberiniz olmadı be, siz nasıl insanlarsınız?

Öldüğümü, tamamen kurduğumu, gazete ve televizyonlarınızda haber bile yapmadınız. Bir şarkıcının yaptığı şarlatanlığa yarım sayfa, bir futbol maçına iki tam sayfa ayıran gazeteleriniz, benim için iki spotluk bir haber bile yapmadı.

20 Eylül 2010, benim ölüm tarihim. 400 milyonluk bir doğa harikasının son günüydü geçen Pazartesi.

Neden gazeteleriniz benim ölümümü haber bile yapmadılar? Neden bir tane köşe yazarınız da benim için iki satır yazmadı?

Sizden oy almak için yurdu karış karış, il il dolaşan ve her gittikleri yerde kalabalıkları meydana toplayıp saatlerce nutuk çeken siyasî parti liderleriniz, neden iki çift laf da benim için söylemediler?

Neden bir tane sivil toplum kuruluşu da kalkıp benim için bir açıklama yapmadı? Benim için gösteri yapacak, benim için meydanlarda slogan atacak 70 kişi de mi çıkmadı 70 milyon kişi arasından?

Ülkenin en güzel gölü kurudu ama sizin gündeminizde bile yok bu konu; siz nasıl insanlarsınız be?

Madem böylesiniz, o halde neyi paylaşamıyorsunuz? Ne için birbirinizi boğazlıyor, birbirinizi öldürüyorsunuz?

Göllerinin, denizlerinin, ırmaklarının, dağlarının, ormanlarının, ekinlerinin hiçbir zaman kıymetini bilmediğiniz bu ülkenin yönetimine mi talip olmuşsunuz siz?

Bu kavganız niye? Bu ülkenin neyini paylaşamıyorsunuz?

Göz göre göre kurumaya terkettiğiniz, kurtarmak için kılınızı bile kıpırdatmadığınız göllerini mi paylaşamıyorsunuz?

Kendi ellerinizle ateşe verip yaktığınız ormanlarını mı paylaşamıyorsunuz?

Kendi ellerinizle kirlettiğiniz denizlerini mi yoksa zehirlediğiniz ırmaklarını mı paylaşamıyorsunuz?

Yağmaladığınız yeraltı ve yerüstü zenginliklerini, öldürdüğünüz bitki örtüsünü mü paylaşamıyorsunuz?

Madem Allâh'ın size bahşettiği hiçbir nimetin kıymetini bilmiyorsunuz, madem yaşadığınız toprakların çölleşmesi, ülkenizin göllerinin kuruması, denizlerinin kirlenmesi, ırmaklarının zehirlenmesi, bitki örtüsünün ölmesi, bunların hiçbiri sizin umurunuzda bile değil, öyleyse ne için yönetime ve iktidara talipsiniz siz?

Sahip olduğunuz siyasî fikirler, savunduğunuz ideolojiler, taşıdığınız inançlar, okuduğunuz kitaplar, size yalnızca başkalarıyla kavga etmeyi mi öğretiyor?

Suyun hayat demek olduğunu, su olmazsa hayatın olmayacağını, göllerin ve ırmakların kurumasının bir ülke için en büyük felâket olduğunu, yıllarca okuduğunuz okullar, kütüphanenizdeki kitaplar öğretmedi mi size? Bunca okumalarınıza rağmen bu en basit gerçeği dahi öğrenemediniz mi?

Eğer öğrenemediyseniz bunca yıl boşuna okumuşsunuz siz.

Biliyor musunuz, benim bir de ikiz kardeşim var; Kanada'da. Tıpatıp birbirimize benzeriz ikiz olduğumuz için. Ama ne yazık ki kaderimiz benzemedi. Arada bir haberleşir, dertleşirdik kardeşimle. Anlattığına göre, ona Kanada'da çok iyi bakıyorlarmış, orada insanlar onun kıymetini çok iyi biliyorlarmış. Onu korumak, yaşatmak için oradaki insanlar ellerinden geleni yapıyorlarmış.

Siz nasıl insanlarsınız be? Sizin gibi vefasız insanlar dünyanın başka yerinde var mı?

Kaç yaşındaydım ben, biliyor musunuz? Tam 400 milyon yaşındaydım be vefâsız insanoğlu, 400 milyon yaşında.

20 Eylül günü tamamen kurudum ben. Sizin ilgisizliğiniz, umursamazlığınız, sorumsuzluğunuz yüzünden son damla suyum da kurudu.

Ben yokum artık.

Hani sizin "nazar boncuğunuz" idim? Yalan, yalan, her şeyiniz yalan sizin! Sevginiz, dostluğunuz, her şeyiniz yalan. İnanmıyorum ben sizin sevgi sözcüklerinize.

Sizin müslümanlığınız bile yalan be!

Ülkenin en güzel gölü yok artık. Meke Gölü 20 Eylül Pazartesi günü tamamen kurudu. 400 milyon yaşındaki göl artık yok. Tek damla suyu bile yok.

20 Eylül Pazartesi günü, son kez baktım size, son kez "nazar" ettim güzel yurduma.

20 Eylöl Pazartesi günü, yeşil yeşil ördekler son kez yüzdüler sularımnda. Sakar meke kuşları, son kez uçtular üzerimden. Çamurçunlar, yeşilbaşlar, angıtlar, kızılbacaklar, kız kuşları, kuyrukkakanlar ve delice doğanlar sok kez kanat çırtılar üzerimde.

Sizden nefret ediyorum ey insanoğlu!

Ben yokum artık.